

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010241
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4314010241.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného C. E. , pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a nakladania s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného C. E. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 23.04.2014, sp. zn. 3PP/15/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 17. júna 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. E. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 23.04.2014, sp. zn. 3PP/15/2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (z 13.03.2014) odsúdeného C. E. (ďalej len „odsúdený“) o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v trvaní dvoch rokov (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 15.10.2013 sp. zn. 4T/93/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.10.2013 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednávanej veci síce splnil formálnu podmienku podmienéčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uloženého mu trestu, nesplnil však ani jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je jednak preukázanie určitého stupňa polepšenia (pretože nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, nepreukázal polepšenie, ani jeho prístup k plneniu programu zaobchádzania nepoukazuje na pozitívne zmeny v postojoch k vlastnej resocializácii, neprejavil záujem zbaviť sa všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti a preto v záveroch hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce jeho riaditeľ neodporučil podmienéčné prepustenie odsúdeného v prejednávanej veci), jednak prognóza, že v skúšobnej dobe podmienéčného prepustenia bude viesť riadny život (podmienkam a požiadavkám výkonu trestu odňatia slobody sa celkom neprispôbil, nechce sa napraviť a viesť riadny život a nemožno od neho očakávať, že takýto riadny život povedie aj v budúcnosti, aktuálne dodržiava síce ústavný poriadok, ale len za múrmi ústavu, kde je jeho správanie neustále sledované, avšak po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, pretože aj po prepustení z výkonu skoršieho trestu odňatia slobody 23.10.2009 uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 01.10.2007 sp. zn. 2T/129/2003 sa dopustil prečinu v prejednávanej veci, z odpisu z registra trestov vyplýva, že v minulosti sa osemnásťkrát dostal do rozporu so zákonom, pričom tresty odňatia slobody v minulosti mu uložené, ktoré vykonal, nevedli k jeho náprave a prevýchove, je u neho odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy a preto nie je u neho prognóza do občianskeho života priaznivá).

Zo všetkých týchto dôvodov, tiež prihliadnuc aj jednak na typ ústavu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva a stredný stupeň stráženia, jednak majú za to, že tento v súčasnosti zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie, dospel súd prvého stupňa k záveru o tom, že odsúdený si ešte nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie a preto jeho návrh na takéto rozhodnutie zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený ihneď po tom, čo mu bolo oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 07.12.2012 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „nariadený súd“) neodôvodnil.

Nariadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 17.06.2014, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nariadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z dvoch materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia a na ktoré nariadený súd preto iba poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a doplniť, a to v tom smere, že v osobe odsúdeného ide (bez troch zahľadených odsúdení) o (od roku 1972 do roku 2013) pätnásťkrát súdne trestané špeciálneho (majetkové, drogové a predovšetkým násilné trestné činy proti zdraviu a slobode a proti občianskemu spolužitiu) recidivistu, ktorý v najmenej v siedmich prípadoch predchádzajúcich odsúdení uložený mu nepodmiennečný trest odňatia slobody vykonal (naposledy 23.10.2009), z ktorých všetkých dôvodov je aj názoru nariadeného súdu potrebné, aby na odsúdeného bolo v prejednávanej veci naďalej pôsobené výchovnými prostriedkami uplatňovanými vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nariadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nariadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).